Uitvoeringsanalyse van het amendement Omtzigt (artikel 66a AWR)

Samenvatting en conclusie

Deze uitvoeringsanalyse onderzoekt de impact van de invoering van artikel 66a van de Algemene Wet Rijksbelastingen (AWR), zoals geregeld in het amendement Omtzigt (36418, nr. 110). Dit artikel verleent belastingplichtigen en inhoudingsplichtigen het recht om inzage te vragen in hun fiscale dossier. De verplichting treedt uiterlijk op 31 december 2025 in werking, hoewel de nadere regels bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) nog onbekend zijn.

De conclusie van deze uitvoeringsanalyse is dat het recht op inzage in het eigen fiscale dossier op basis van artikel 66a van de AWR in haar huidige vorm en met de inwerkingtredingsdatum van 31 december 2025 niet uitvoerbaar is. Dit komt met name doordat de informatiehuishouding bij de Belastingdienst nog niet op orde is, het nu nog handmatig werk is om de dossiers te verzamelen en omdat het amendement geen begrenzing in het aantal aanvragers (particulieren en ondernemers die in potentie inzageverzoeken doen) kent.

Ten behoeve van de analyse is onder andere onderzoek gedaan naar de processen van bestaande inzagemogelijkheden, de huidige documentatiewerkwijze en de staat van de IV-voorzieningen. De bevindingen tonen aan dat de benodigde informatie verspreid is over verschillende IT-systemen, wat de uitvoering complex en tijdrovend maakt. De verwachte aantallen verzoeken en de benodigde capaciteit zijn gebaseerd op meerdere scenario's, variërend van 43.800 tot 120.761 verzoeken per jaar, met een benodigde capaciteit van 900 tot 2.480 fte.

Belangrijke uitdagingen zijn onder andere de grote capaciteitsvraag, de gefragmenteerde informatievoorziening en de noodzaak voor nieuwe IV-voorzieningen. Uit de analyse volgt dat de huidige organisatie niet adequaat is uitgerust om deze taak uit te voeren zonder aanzienlijke aanpassingen en extra middelen.

De uitvoeringsdirecties hebben bij de inventarisatie gebruik gemaakt van hun ervaring met lopende verzoeken van belastingplichtigen om informatie op basis van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).) en ervaring met het proces voor het samenstellen van op de zaak betrekking hebbende stukken. Momenteel verzamelt een medewerker handmatig de benodigde gegevens en documenten om een AVG-verzoek te beantwoorden of om de op de zaak betrekking hebbende stukken samen te stellen. Deze informatie en documenten zijn verspreid over meerdere applicaties en systemen binnen de Belastingdienst. Het kan voorkomen dat de behandelend medewerker niet voor alle applicaties en systemen geautoriseerd is, waardoor een andere medewerker, vaak uit een ander organisatieonderdeel, moet worden geraadpleegd voor het verstrekken van de benodigde gegevens en documenten.

Bij beroepszaken wordt altijd een dossier gevormd. Hierbij worden alle op de zaak betrekking hebbende stukken verzameld en als zaakdossier naar de rechter gestuurd. In 2023 waren er ongeveer 10.500 zaken voor de uitvoeringsdirecties en nog eens ongeveer 12.000 beroepszaken voor BPM bij CAP. Inzicht in de tijd die nodig is om de benodigde zaakstukken te verzamelen en te beoordelen of gegevens geheim moeten worden gehouden, is er niet. Daaromtrent worden geen gegevens bijgehouden, waardoor de inzet van de huidige capaciteit bij dossiervorming voor beroepszaken niet in kwantitatieve termen is uit te drukken. Die capaciteit maakt deze deel uit van de totale inzet voor het beroepsproces.

Op basis van de geldende wettekst en de inventarisatie is een globale informatieanalyseanalyse gemaakt van de impact op de Belastingdienst. Er zijn verschillende scenario's uitgewerkt om een kwantitatieve benadering te krijgen van de benodigde capaciteit om uitvoering te geven aan de huidige wetgeving. Belangrijke aandachtspunten blijven de inschattingen met betrekking tot de hoeveelheid verzoeken alsook de behandeltijd per verzoek. Deze factoren zijn gebaseerd op meerdere aannames. Er wordt nog gewerkt aan de definitie van wat tot het fiscale dossier behoort en welke uitzonderingen van toepassing zijn op het inzagerecht. Ook de aard en omvang van de

verzoeken zijn nog niet uitgewerkt. De uiteindelijke uitwerking kan aanleiding geven om de in dit hoofdstuk gemaakte inschattingen opnieuw te evalueren.

De informatie- en ICT-huishouding van de Belastingdienst is momenteel niet zodanig ingericht dat er op een centrale plek een integraal fiscaal dossier per belastingplichtige aanwezig is. De fiscale informatie is verspreid over meerdere administraties en vele applicaties en systemen. Binnen de Belastingdienst worden per bedrijfsproces en per belastingmiddel verschillende applicaties en systemen gebruikt.

Om de benodigde capaciteit voor de uitvoering van artikel 66a AWR in te schatten, is het essentieel om een schatting te maken van het aantal te verwachten verzoeken, bezwaren en beroepen. Vanwege de onbekendheid met deze inzagemogelijkheid zijn er verschillende scenario's opgesteld om een (minimale) inschatting van het aantal verzoeken te maken. Bij het bepalen van deze scenario's is gebruik gemaakt van de Bestuurlijke informatie (BI)-cijfers uit de jaarrapportage Belastingdienst 2023.

Naast inschatting van het aantal verzoeken, bezwaren en beroepen is een inschatting gemaakt van de gemiddelde behandeltijd. Hiervoor is aansluiting gezocht bij enigszins vergelijkbare processen. De tijd die gemoeid is met het behandelen van één verzoek om inzage is afhankelijk van de omvang van het verzoek, het aantal belastingmiddelen en de hoeveelheid informatie en documenten die er per belastingplichtige/inhoudingsplichtige zijn.

De analyse toont aan dat de huidige organisatie niet adequaat is uitgerust om deze taak uit te voeren zonder aanzienlijke aanpassingen en extra middelen. Om de uitvoerbaarheid te verbeteren, worden verschillende oplossingsrichtingen voorgesteld, zoals een geleidelijke invoering van het inzagerecht, automatiseringsactiviteiten en een ingroeimodel. Daarnaast wordt aanbevolen om de huidige brede wetsformulering aan te passen om de complexiteit te verminderen.

Inleiding

Het amendement Omtzigt (36418, nr. 110) regelt de invoering van artikel 66a Algemene Wet Rijksbelastingen (AWR), dat belastingplichtigen en inhoudingsplichtigen het recht geeft om inzage te vragen in hun fiscale dossier. Nadere regels worden nog vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur (AMvB). De inspecteur beslist op het inzageverzoek met een voor bezwaar vatbare beschikking. Deze verplichting treedt uiterlijk op 31 december 2025 in werking.

Op dit moment is alleen de wettekst van artikel 66a AWR beschikbaar en zijn de nadere regels bij AMvB nog onbekend. In een brief aan de Tweede Kamer van 7 februari 2024 heeft de Staatssecretaris aangegeven dat een uitvoeringstoets voor deze wet nog niet mogelijk is vanwege het ontbreken van de AMvB-tekst. Daarom wordt eerst een uitvoeringsanalyse uitgevoerd.

Voor deze uitvoeringsanalyse is onderzocht wat de inwerkingtreding van artikel 66a AWR per 31 december 2025 betekent voor de uitvoering. Hierbij is gekeken naar de processen van bestaande inzagemogelijkheden, de huidige documentatiewerkwijze en de staat van de IV-voorzieningen. De bevindingen van dit onderzoek worden in de volgende paragrafen gepresenteerd. Ook worden alternatieven voor een inzageproces en de bijbehorende keuzes besproken.

Inventarisatie uitvoeringsdirecties

Voor deze uitvoeringsanalyse is informatie verzameld bij de uitvoeringsdirecties van de Belastingdienst. Deze gegevens zijn gebruikt om een zo nauwkeurig mogelijke inschatting te maken van de benodigde capaciteit voor de uitvoeringuitvoering van de huidige wettekst, gebaseerd op de huidige stand van zaken binnen de organisatie en IV.
De uitvoeringsdirecties hebben aangegeven dat het moeilijkmoeilijk is om een precieze inschatting te maken van de benodigde capaciteit. Deze wordt berekend op basis van het verwachte aantal verzoeken, bezwaren en beroepen, en de gemiddelde tijd die nodig is voor de afhandeling van een inzageverzoek. Zowel de aantallen als de gemiddelde behandeltijd, evenals het effect op nieuwe bezwaren en beroepen, zijn momenteel onbekend.
Daarnaast is er een reële kans dat in de eerste jaren na de inwerkingtreding van artikel 66a AWR extra capaciteit nodig zal zijn vanwege een tijdelijk verhoogd aantal verzoeken als gevolg van de nieuwe inzagemogelijkheid. Deze nieuwe mogelijkheid kan leiden tot een aanzuigende werking op het aantal verzoeken en daarmee ook op het aantal bezwaren en beroepen.

Aansluiting bij huidige wettelijke mogelijkheden en werkprocessen

De uitvoeringsdirecties hebben bij de inventarisatie gebruik gemaakt van hun ervaring met huidige verzoeken van belastingplichtigen om informatie op basis van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Daarnaast hebben ze het proces gevolgd voor het samenstellen van op de zaak betrekking hebbende stukken volgens artikel 8:42 van de Algemene wet bestuursrecht (AWB).

Huidig proces bij behandeling AVG-verzoeken en samenstellen van op de zaak betrekking hebbende stukken

Momenteel verzamelt een medewerker handmatig de benodigde gegevens en documenten om een AVG-verzoek te beantwoorden of om de op de zaak betrekking hebbende stukken samen te stellen. De informatie en benodigde documenten zijn verspreid over meerdere applicaties en systemen binnen de Belastingdienst. Het kan voorkomen dat de behandelend medewerker niet voor alle applicaties en systemen geautoriseerd is, waardoor een andere medewerker, vaak uit een ander organisatieonderdeel, moet worden geraadpleegd voor het verstrekken van de gegevens en documenten.

De medewerker print en scant de gevonden stukken en informatie, maakt eventueel printscreens en zorgt voor een overzicht van de informatie en documenten. Vervolgens beoordeelt de medewerker per gegeven en document of er redenen zijn om een beperking op het vrijgeven van

de informatie aan te brengen. Hierbij kan gedacht worden aan toezicht vertrouwelijke informatie, bescherming van de persoonlijke levenssfeer of gegevens van derden. Indien nodig, dient de medewerker het betreffende gegeven of tekstdeel handmatig te anonimiseren ("lakken") en de reden van geheimhouding te vermelden. Al deze handmatige handelingen zorgen voor arbeidsintensieve en tijdrovende processen en brengen risico's met zich mee, zoals het niet volledig zijn van de informatie en het niet volledig "lakken".

Huidige capaciteit bij dossiervorming voor beroepszaken en bezwaarbehandeling

Bij beroepszaken wordt altijd een dossier gevormd. Hierbij worden alle op de zaak betrekking hebbende stukken naar de rechter gestuurd en aan het zaakdossier toegevoegd. In 2023 waren er ongeveer 10.500 zaken voor de uitvoeringsdirecties en nog eens ongeveer 12.000 beroepszaken voor BPM bij CAP. De tijd die nodig is om de benodigde zaakstukken te verzamelen en te beoordelen of gegevens geheim moeten worden gehouden, wordt echter niet apart bijgehouden. Hierdoor is de inzet van de huidige capaciteit bij dossiervorming voor beroepszaken niet in kwantitatieve termen uit te drukken en maakt deze deel uit van de totale inzet voor het beroepsproces. Dit onderdeel wordt in deze analyse daarom op PM gezet. Het is belangrijk op te merken dat het hier gaat om dossiervorming voor een specifieke zaak rond een specifiek geschil, terwijl de reikwijdte van een art. 66a AWR-verzoek groter is.

Analyse en inschattingen

Impactanalyse op de Belastingdienst

Op basis van de wettekst en de inventarisatie is een analyse gemaakt van de impact van artikel 66a AWR in zijn huidige vorm op de Belastingdienst. Er zijn verschillende scenario's uitgewerkt om een kwantitatieve benadering te krijgen van de benodigde capaciteit om uitvoering te geven aan de huidige wetgeving.

Belangrijke aandachtspunten blijven de inschattingen met betrekking tot de hoeveelheid verzoeken en de behandeltijd per verzoek, die gebaseerd zijn op meerdere aannames. Er wordt nog gewerkt aan de definitie van wat tot het fiscale dossier behoort en welke uitzonderingen van toepassing zijn op het inzagerecht. Ook de aard en omvang van de verzoeken zijn nog niet uitgewerkt. De uiteindelijke uitwerking kan aanleiding geven om de in dit hoofdstuk gemaakte inschattingen opnieuw te evalueren.

Daarnaast is de informatie- en ICT-huishouding van de Belastingdienst momenteel niet zodanig ingericht dat er op een centrale plek een integraal fiscaal dossier per belastingplichtige aanwezig is. De fiscale informatie is verspreid over meerdere administraties en vele applicaties en systemen. Binnen de Belastingdienst worden per bedrijfsproces en per belastingmiddel verschillende applicaties en systemen gebruikt.

A) <u>Inschatting van het aantal verzoeken op jaarbasis</u>
Om de benodigde capaciteit voor de uitvoering van artikel 66a AWR in te schatten, is het essentieel om een schatting te maken van het aantal te verwachten verzoeken, bezwaren en beroepen. Vanwege de onbekendheid met deze inzagemogelijkheid zijn er verschillende scenario's opgesteld om een (minimale) inschatting van het aantal verzoeken te maken. Bij het bepalen van deze scenario's is gebruik gemaakt van de Bestuurlijke informatie (BI)-cijfers uit de jaarrapportage Belastingdienst 2023, zoals gepubliceerd.

In het kader van deze uitvoeringsanalyse wordt uitgegaan van de volgende scenario's met betrekking tot het aantal verzoeken om inzage:
1) ca. 15% van de belastingplichtigen die een bezwaar hebben ingediend, doet een verzoek tot inzage;
2) ca. 15 % van de belastingplichtigen die een positieve correctie hebben gehad, doet een verzoek tot inzage;
3) ca. 0,5% van alle belastingplichtigen doet een verzoek tot inzage;

4) ca. 1 % van alle belastingplichtigen doet een verzoek tot inzage.

Bij het uitwerken van de scenario's is het uitgangspunt gehanteerd dat niet iedere burger of bedrijf daadwerkelijk een verzoek zal doen, ook niet bij iedere interactie met de Belastingdienst. De gebruikte percentages zijn inschattingen van het aantal verzoeken door burgers en bedrijven die daadwerkelijk een verzoek zullen doen.

Scenario's*:	**Aantal verzoeken**
1) 15% v. Bezwaren (ca. 292.000)	43.800
2) 15 % Positieve correcties (ca. 479.000)	71.874
3) 0,5% van alle belastingplichtigen (ca. 12 mln.)	60.380
4) 1% van alle belastingplichtigen (ca. 12 mln.)	120.761

** Er is nog gekeken naar een eerste (ondergrens) variant met daarin als basis het aantal AVG en FSV-verzoeken over 2023. Bij de verdere bespreking bleek deze echter om diverse redenen minder bruikbaar en is gekozen het niet te gebruiken voor verdere analyse..*

B) <u>Behandeltijd van het behandelen van één verzoek om inzage</u>
Naast inschatting van het aantal verzoeken, bezwaren en beroepen is een inschatting gemaakt van de gemiddelde behandeltijd. Hiervoor is aansluiting gezocht bij enigszins vergelijkbare processen. De tijd die gemoeid is met het behandelen van één verzoek om inzage is afhankelijk van de omvang van het verzoek, het aantal belastingmiddelen en de hoeveelheid informatie en documenten die er per belastingplichtige/inhoudingsplichtige zijn.

In het kader van deze uitvoeringsanalyse wordt uitgegaan van de volgende scenario's met betrekking tot de behandeltijd:
a) Behandeltijd bij een eenvoudig verzoek (betreft een zaak per belastingjaar) → 8 uur;
b) Behandeltijd bij een gemiddeld verzoek (betreft een zaak per belastingjaar) → 16 uur;
c) Behandeltijd bij een complex verzoek (betreft een zaak per belastingjaar) → 32 uur;
d) Behandeltijd bij een complex verzoek over meerdere jaren (meerdere middelen/zaken) → 64 uur;
e) Behandeltijd bij een complex inzageverzoek over het totale dossier over meerdere jaren → 100+ uur.

Factoren die de behandeltijd negatief beïnvloeden betreffen de tijd die gemoeid is met het zoekproces om informatie uit allerlei systemen en applicaties te halen en waar inzet van meer medewerkers nodig kan zijn omdat niet iedere medewerker voor alle systemen en applicaties geautoriseerd is.

N.B.
De inschatting bij de laatste categorie 'inzageverzoek over het totale dossier' (over alle jaren, alle middelen & zaken) komt snel op een behandeltijd van meer dan 100 uur. Hier zijn geen ervaringscijfers voor aanwezig, de ingeschatte tijd heeft vooral te maken met de omvang van het zoeken naar alle informatie over alle belastingmiddelen en alle jaren heen. Dit geldt zeker voor het samenstellen van dossiers van grote bedrijven.

Een gewogen gemiddelde:
Omdat niet alle verzoeken eenvoudig of zeer complex van aard zullen zijn, is een gewogen gemiddelde van complexiteit opgesteld. Bij de berekening is uitgegaan van de volgende weging: van eenvoudig naar zeer complex: a) 50 % b) 20 %; c) 15%; d) 10 % en e) 5 % van de verzoeken. Bij deze weging is (nog) geen onderscheid gemaakt tussen de doelgroepen burgers en bedrijven. Als deze in de tabel gesplitst zouden worden, zal het zwaartepunt van de gemiddelde behandelduur bij bedrijven eerder liggen bij 16-32 uur.

C) Inschatting van benodigde capaciteit bij de scenario's voor uitvoering van verzoeken om inzage
Het aantal te verwachte verzoeken in combinatie met de behandeltijd per verzoek (gewogen gemiddelde) levert, met een grote onzekerheidsmarge, de volgende capaciteitsinschatting op:

Scenario's	**Aantal verzoeken per jaar**	**Gewogen gemiddelde aan benodigde fte's*** (50%, 20%, 15%, 10%, 5%) *Excl. toename bezwaar & beroep*	**Toename bezwaar** *** (15 % van verzoekers komt in bezwaar)	**Toename in beroep** *** (15 % van bezwaar gaat in beroep)	**Gewogen gemiddelde aan benodigde fte's*** *Incl. toename bezwaar & beroep*
15% bezwaren	43.800	751	113	36	900
15 % Positieve correcties	71.874	1.233	185	59	1.477
0,5% van alle belastingplichtigen	60.380	1.036	155	50	1.241
1% van alle belastingplichtigen	120.761	2.072 **	311	100	2.480 **

* *1 fte is 1.364 uur (volgens de zgn. Hafir-norm)*

** *Het aantal fte's betreft de benodigde capaciteit op jaarbasis. Feitelijke capaciteitsbeslag ligt waarschijnlijk hoger i.v.m. piekbelastingen, zoals tijdens of kort na de aangifteperiodes.*

*** *De werkgroep heeft getracht aanvullend een uitspraak te doen over een verwachte toename in het aantal bezwaar- en beroepszaken op grond van art. 66a AWR. Hierbij is een aanname gedaan dat ca. 15 % van verzoekers in bezwaar kan gaan tegen de beslissing en van die categorie mogelijk nog ca. 15 % in beroep terechtkomt. De uitkomst hiervan is in de laatste kolom van de tabel weergegeven (hierbij is nog geen rekening gehouden met de inzet van procesdeskundigen). Een disclaimer in het bijzonder hierbij is dat deze schatting een nog grotere onzekerheidsmarge kent, aangezien het een aanname boven op een eerdere aanname is.*

De werkgroep uitvoeringsanalyse is voor een beroep uitgegaan van een andere behandeltijd (50 uur) dan voor een bezwaar (bij bezwaar is gerekend met zelfde behandeltijd als de inzage behandeltijd). De werkgroep uitvoeringsanalyse is bij de berekening van de fte voor beroep uitgegaan van 15% van het aantal bezwaren x 50 uur behandeltijd, en dus niet van 15% van de fte van bezwaar.

Verder bestaat nog een risico dat belastingplichtigen naar aanleiding van de informatie uit het fiscale dossier, alsnog ook tegen belastingaanslagen bezwaar en beroep instellen. Informatie uit het fiscale dossier kan namelijk bij de belastingplichtige tot de conclusie leiden dat (zowel op grond van fiscale als niet fiscale redenen*) de belastingaanslag onterecht is opgelegd.*

De minimale inzet voor de inzage (incl. bezwaar en beroep) bij deze scenario's varieert tussen ca. 900 tot 2.480 fte. Hiernaast is de verwachte impact op de belastingtelefoon naar verwachting een toename in de benodigde capaciteit van ca. 15 tot 30 fte.

Bij deze cijfers is gebruik gemaakt van de volgende uitgangspunten:
- De expertschatting gaat uit van een tijdsbesteding voor de handmatige samenstelling van een fiscaal dossier per belastingjaar, met de huidige staat van de IV-voorzieningen en zonder aanvullende voorzieningen. Voorzieningen die ingezet kunnen worden om het zoekproces te versnellen, kunnen de inschatting positief beïnvloeden. Nader onderzoek naar mogelijke IV-voorzieningen voor het zoekproces naar stukken en systemen voor dossiervorming is nog nodig. Deze kunnen de behandeltijd per verzoek substantieel verminderen;
- De mogelijke reikwijdte van verzoeken is de archieftermijn van 7[1] jaar. Hierbij zal informatie uit afgelopen jaren sneller onderhevig zijn aan 'controle en lakken' dan nieuwe informatie die al bij de vervaardiging goed neergezet wordt;

[1] *Voor sommige belastingen/documenten is de archieftermijn zelfs 12 jaar of langer (zoals bijv. bij erfrecht tot 75 jr. na overlijden).*

- Inschatting is exclusief verzoeken die betrekking hebben op Invordering.

Samenvattende bevindingen en

Uitdagingen en voorstellen voor de uitvoering van artikel 66a AWR
Bij de uitwerking van de uitvoeringsanalyse bleek het lastig om een nauwkeurige inschatting te maken van het aantal te verwachten inzageverzoeken en de behandeltijd per verzoek. De verwachting is dat artikel 66a AWR vanaf 1 januari 2026 zal leiden tot een aanzienlijk aantal verzoeken. Vanwege de grote aantallen verzoeken en de benodigde capaciteit wordt dit inzageproces door de uitvoering als niet uitvoerbaar geacht.

Artikel 66a AWR zal de Belastingdienst confronteren met een forse capaciteitsvraag. Dit probleem kan niet eenvoudig worden opgelost door extra werving, aangezien er al een grote bekende wervingsuitdaging is voor de komende jaren. Voor de eerste jaren wordt ervan uitgegaan dat dit grotendeels moet worden opgevangen door de huidige capaciteit. Dit zal ten koste gaan van andere noodzakelijke werkzaamheden zoals handhaving en toezicht (zoals boekenonderzoeken) en dienstverlening.

Bij het afhandelen van verzoeken kunnen substantiële achterstanden ontstaan, met een reëel risico op imagoschade, verlies van vertrouwen in de Belastingdienst en verdringing van toezichtactiviteiten.

Om bovengenoemde risico's te voorkomen, stellen we voor te werken aan een meer haalbaar scenario waarbij sprake is van een geleidelijke invoering van het inzagerecht. Dit kan gepaard gaan met de automatiseringsactiviteiten uit de roadmaps en een ingroeimodel. Hiervoor is het wel noodzakelijk dat de huidige brede wetsformulering wordt aangepast.

Nadere beantwoording vragen bij de uitvoeringsanalyse

Bij de uitgevoerde uitvoeringsanalyse zijn de volgende vragen uit het beleidskader onderzocht en beantwoord:

Vraag	**Antwoord**	**Toelichting**
2.1. Is de organisatie voldoende toegerust voor een doeltreffende uitvoering?	Nee	Met de huidige wettekst is de organisatie niet adequaat uitgerust om deze taak uit te voeren. De analyse toont aan dat de benodigde informatie verspreid is over verschillende IT-systemen. Voor een effectieve uitvoering zijn nieuwe informatievoorzieningen noodzakelijk, die echter nog niet beschikbaar zijn per 31 december 2025. Daarnaast ontbreekt er voldoende inzicht in de vraag en omvang. Gezien de huidige staat van modernisering en de benodigde capaciteit bij de uitvoering is het niet goed mogelijk om hier adequaat inzicht in te verschaffen.
2.1.1. Is het werkbaar?	Nee	Door de grote aantallen overstijgt de benodigde capaciteit ruimschoots de beschikbare middelen. Bovendien is het niet mogelijk om een beperking te stellen aan de binnenkomende verzoeken.
2.1.2. Is er voldoende draagvlak bij de Uitvoerder(s);	Ja	Er is veel steun voor de richting naar meer transparantie, wat volledig in lijn is met de dienstverleningsstrategie van de Belastingdienst, namelijk transparantie en het versterken van de informatiepositie van de belastingplichtige. De kanttekeningen liggen echter in de

		randvoorwaarden: zonder aanvullende kaders en hulpmiddelen is dit naar verwachting voor de organisatie, in de huidige samenstelling en met de huidige bezettingsgraad, niet op korte termijn uitvoerbaar. Bovendien speelt de onvoorspelbaarheid van de te verwachten aantallen hierbij een rol.
2.2. Is er voldoende capaciteit of vraagt de uitvoering verschuiving van prioriteiten of andere noodmaatregelen? Waarop is de inschatting gebaseerd?	Nee	De complexiteit van het wetsvoorstel maakt de uitvoering fout- en discussiegevoelig. Bovendien vereist de onvoorspelbaarheid van het aantal inzageverzoeken een aanzienlijke uitbreiding van de personele capaciteit, boven op de al bestaande grote wervingsopgave. Bij tegenvallende werving zal het niveau van dienstverlening en toezicht verslechteren, wat tot achterstanden zal leiden. Gezien de mogelijke grote aantallen is een herprioritering van ander werk niet haalbaar. Daarnaast rijst de vraag of de juiste mensen voor deze werkzaamheden gevonden kunnen worden. Enerzijds betreft het een administratief proces, anderzijds vereist het, vooral bij complexe dossiers, de nodige formeel-juridische kennis.
2.3. Beschikt de organisatie over voldoende bevoegdheden? (mandatering/volmacht)	Ja	Artikel 66a AWR voorziet in een bredere bevoegdheid voor informatiedeling. Er worden echter problemen verwacht met betrekking tot de autorisaties bij het gebruik van meerdere systemen.
2.4. Is de organisatie op het gebied van de ICT voldoende toegerust?	Nee	Voor een uitgebreide analyse wordt verwezen naar de planning van 'informatie op orde'. De benodigde inrichting van de IV in de komende jaren is essentieel voor een structurele en langdurige oplossing. Daarnaast is in elk scenario betere IV-ondersteuning voor medewerkers noodzakelijk, met name wat betreft voorzieningen voor (digitale) dossiervorming en zoek-en-vind functionaliteiten. De huidige inrichting van het IT-toegangsmanagement bemoeilijkt efficiënte afhandeling van IFD-inzageverzoeken en gelijktijdige borging van het need-to-know-principe (medewerker krijgt alleen toegang tot informatie die hij voor zijn werk nodig heeft).
2.5. In hoeverre zijn de voor de uitvoering benodigde werkprocessen voorhanden?	Deels	Dit betreft een nieuw werkproces dat opnieuw moet worden ingericht. Hierbij is het belangrijk om aansluiting te zoeken bij vergelijkbare bestaande processen, zoals verzoeken in het kader van de AVG en bezwaar & beroep (zie ook de relatie met artikel 8.42 Awb).
2.6. Is de informatievoorziening tussen de uitvoerende organisaties toereikend en zo nee, welke aanpassingen zijn in welk stadium noodzakelijk?	n.t.b.	Te denken valt bijvoorbeeld aan de informatie die de Belastingdienst deelt met andere uitvoeringsorganisaties. Mogelijk dient deze meer ‘opgewerkt te worden’ voordat het getoond kan worden op de portalen.

2.7. Welke mogelijkheden zijn er om bij te sturen als aannames die gedaan zijn alsnog niet blijken te kloppen?		Er zijn weinig mogelijkheden voor bijsturing. Het aantal verwachte inzageverzoeken is niet te beïnvloeden, omdat er geen drempel is om een inzageverzoek in te dienen. De mogelijkheden voor bijsturing liggen vooral aan de voorkant: door vooraf een scherpere afbakening te maken (om de onvoorspelbaarheid aan te pakken) of doordoor beperkingen in de wetstoelichting aan te brengen. Daarnaast kunnen aanvullende voorzieningen, een afbakening van het fiscale dossier en/of de keuze voor een groeiaanpak behulpzaam zijn. Een grote uitdaging blijft de roadmap Informatiehuishouding Op Orde (IOO) en het realiseren van de noodzakelijke fundamenten.
3.1. Wat is de verwachting ten aanzien van de vatbaarheid van de uitvoering van de regeling voor bezwaar/beroep op grond van de Algemene wet bestuursrecht?	Ja	Ja, deze is in de regeling opgenomen.
3.2. Is een risicoanalyse uitgevoerd? Welke zijn de andere mogelijke neven- en onvoorziene of onbedoelde effecten?	Ja	Er worden zowel positieve als negatieve neveneffecten verwacht. Enkele mogelijke positieve effecten zijn: • Een afname in het aantal AVG- en bezwaarverzoeken. • Verhoogde bewustwording op de werkvloer over zakelijke dossiervorming en transparantie tijdens het opstellen van een fiscaal dossier. Enkele ongewenste effecten zijn: • Het niet tijdig kunnen afhandelen van de grote aantallen verzoeken kan leiden tot een aanzienlijke toename in het aantal bezwaar- en beroepszaken. • Het risico van een nieuw verdienmodel 'no-cure-no-pay'. • Een negatieve impact op de medewerkerstevredenheid bij dit handmatige proces. • Het niet op tijd afhandelen van veel verzoeken zal leiden tot een negatieve impact op het imago van de Belastingdienst en de naleving. • Het herbeleggen van schaarse capaciteit gaat ten koste van onder andere handhaving en toezicht.
Knelpunten voorgestelde aanpak.		
4.1. Worden er knelpunten voorzien? En welke oplossingsrichtingen (korte/lange termijn)	Ja	Er worden aanzienlijke knelpunten gezien in de uitvoerbaarheid met betrekking tot de verwachte aantallen. Mogelijke oplossingsrichtingen zijn:

		• Een alternatief is het via portalen organiseren van een actief inzagerecht met een ingroeimodel. Hiervoor is geen separaat verzoek nodig; de Belastingdienst stelt de ontsloten informatie actief ter beschikking. • Het 1-op-1 koppelen aan de werkwijze van 'op de zaak betrekking hebbende stukken (8.42)'. Bij een verzoek moet dan worden aangegeven voor welke zaak inzage wordt gevraagd. Dit beperkt de complexiteit van wat behoort tot een verzoek fiscaal dossier en de behandeltijd van zaakdossiers. • De planning aanpassen en koppelen aan de roadmap van informatie op orde (IOO). • De definitie van het fiscaal dossier laten aansluiten op artikel 8.42 Awb en systeemontwikkeling voor dossiervorming. • Het uitsluiten van acties bij ingebrekestelling, zoals proceskosten of dwangsom, om de impact van de no-cure-no-pay aanpak aan te pakken.
5.1. Opsomming van onderdelen van uitvoeringsanalyse die nog niet gereed zijn en uitspraak wanneer dat teruggekoppeld wordt.	ntb	
5.1.1. Wat zijn de gevolgen voor o.a. de belasting van de rechterlijke macht, zowel zittende magistratuur als OM?	ntb	De Raad voor de Rechtspraak (RvdR) geeft aan dat de werklastgevolgen van het amendement voor de rechtspraak pas goed kunnen worden bepaald zodra duidelijk is hoe de Belastingdienst invulling gaat geven aan het inzagerecht. Als de Belastingdienst deze verzoeken vrijwel allemaal volledig inwilligt, lijkt de regeling weinig werklasteffecten te hebben voor de rechterlijke macht. In dat geval worden er naar verwachting weinig bezwaren en nog minder beroepen ingesteld tegen afwijzingen. Het tegenovergestelde kan echter ook het geval zijn: veel afwijzingen of (vermeende) onvolledige dossiers zullen naar verwachting leiden tot veel bezwaren en ook meer beroepen. Daarnaast zal de invulling van de in lid 2 genoemde AMvB van invloed zijn op de impact van het amendement. Afgesproken is dat er opnieuw afgestemd wordt zodra de Belastingdienst een uitvoeringstoets heeft gedaan en er meer bekend is over de invulling van de AMvB.
Impact op wetgeving:	ntb	